

РЕШЕНИЕ

№ 2571

гр. София, 12.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

**ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Елка Атанасова**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **1014** по описа за **2023** година докладвано от съдия Елка Атанасова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на И. С. Х., срещу Решение № 4139 от 03.11.2022г., постановено по НАХД № 9849/2022 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 129-и състав. С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление № 22-4332- 011891/29.06.2022г., издадено от началник сектор в Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, Отдел „Пътна полиция“ /ОПП/ при СДВР, с което на касатора, за нарушение на чл. 6, т.1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, на основание чл.183, ал.5, т.1 от ЗДвП, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв. и на основание Наредба № Из-2539 от 17.12.2012г. на МВР са отнети 8 контролни точки.

Съдебното решение се обжалва с доводи за неправилност и незаконосъобразност, както и за постановяването му при нарушение на материалните и процесуални правила. Оспорва извода на районният съд, че въпреки наличието на нарушения на процесуалните правила, същите не са съществени. Претендира, че съда е кредитирал противоречиви свидетелски показания. Твърди, че са допуснати съществени нарушения на закона от материалноправен и процесуален характер, както в производството по установяване на административното нарушение, така и в

производството по налагане на административното наказание. По-конкретно сочи, че както в акта, така и в наказателното постановление, в нарушението е описано като „приближава, навлиза и преминава на червен сигнал на светофарната уредба“, а била посочена като нарушена разпоредбата на чл.6, т.1, пр.2 от ЗДвП-„не съобразява поведението си с със светлинните сигнали“. В този смисъл прави възражение, че е необходимо да е налице единство между описанието на нарушението и цифровата квалификация на правната норма, в които е регламентирано нарушението. Твърди, че нарушението за преминаване на ППС на червен сигнал на светофарната уредба се съдържа в разпоредбата на чл.31, ал.7, т.1 от Правилника за прилагане на ЗДвП, съгласно която червената светлина означава „Преминаването забранено“, а не както е посочено в акта чл.6, ат.1, пр.2 от ЗДвП – „Не съобразява поведението си със светлинните сигнали“. Освен това, използваната абревиатура в акта „ЗДвП“ е ограничила правото му на защита и по този начин са засегнати с особена интензивност правата и е лишен от възможността да се ползва с пълен обем от процесуалните си права. Освен това в диспозитива на решението си районният съд е посочил, че потвърждава НП, с което му е наложено административно наказание глоба в размер на 200 /двеста/ лева, а в действителност наложеното наказание било в размер на 100 /сто/ лева. Иска се отмяна на обжалваното решение и съответно на наказателното постановление, като неправилно и незаконосъобразно.

В съдебно заседание касаторът редовно призован, се явява лично. Заявява, че поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена по мотиви, изложени в нея. Моли за отмяна на решението на СРС и отмяна на НП като незаконосъобразно.

Ответникът по касация – началник сектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“, редовно призован, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура, счита решението на СРС за правилно и законосъобразно и моли същото да бъде потвърдено, а касационната жалба да бъде отхвърлена.

Пред настоящата инстанция не са представени нови писмени доказателства.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Административен съд София – град, X.-и касационен състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и това, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Приетата от съда фактическа обстановка се подкрепя от събраните по делото писмени доказателства, приобщени към доказателствения материал на основание чл. 283 НПК, както и от показанията на актосъставителя Ц. и свидетеля В..

Установено е в производството пред Софийски районен съд, че административнонаказателното производство е започнало със съставянето на акт за

установяване на извършено административно нарушение /АУАН/ серия ГА №650176/08.06.2022 г. от А. Ц. на длъжност „командир на отделение” при 03 РУ-СДВР, в присъствието на св. А. В. - полицейски служител в 03 РУ-СДВР. В обстоятелствената част на акта е посочено, че в деня на издаването му, около 21.24ч., в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]се управлява от Х. лек автомобил м.Волво с рег. [рег.номер на МПС] - лична собственост, като на кръстовището с [улица]приближава, навлиза и преминава на червен светлинен сигнал на светофарната уредба при нормален режим на същата. Посоченото нарушение е квалифицирано по чл.6,т.1, пр.2 от ЗДвП /Закон за движение по пътищата/.

АУАН е съставен в присъствието на нарушителя и надлежно му е връчен препис от акта. В срока по чл.44, ал.1 ЗАНН е подадено писмено възражение срещу съставения АУАН, което е разгледано от административно-наказващия орган по реда на чл.52, ал.4 ЗАНН и е преценено за неоснователно.

Въз основа на така съставения АУАН е издадено и обжалваното наказателно постановление (НП) № 22-4332-011891/29.06.2022г. на Началник Сектор към Отдел „ПП“ при СДВР, което по надлежния ред е връчено на Х. на 08.07.2022 г.. Жалбата против него е подадена на 20.07.2022 г.

Въз основа на така установената фактическа обстановка СРС е извел извод за законосъобразност на НП, по съображения, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до опорочаване на същото и до ограничаване правото на защита на нарушителя и е спазен материалния закон. Отговорил е пълно и изчерпателно на всички възражения, наведени в жалбата. След всестранно и пълно изясняване на фактическата обстановка е извел извод за правилност и законосъобразност на издаденото НП, поради което го е потвърдил.

Настоящият касационен състав намира, че решението на СРС е валидно, допустимо и постановено в съответствие с материалния закон и доказателствата по делото. Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата.

Съдът споделя изводите на въззивния съд, изложени в оспореното решение, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и издаването на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Същите отговарят на формалните изисквания на ЗАНН, като издадени от компетентни органи, притежаващи нужните правомощия за тези действия. АУАН е издаден при спазване на императивните изисквания на чл.42 и чл.43 от ЗАНН. Атакуваното НП съдържа реквизитите по чл.57 от ЗАНН и в него не съществуват съществени пороци, водещи до накърняване правото на защита на жалбоподателя.

В случая фактическите констатации, отразени в АУАН и възпроизведени в НП, че при преминаване на управлявания от касатора автомобил през кръстовището между [улица]и [улица]с посока на движение към [улица], светофарната уредба на посоченото кръстовище подавала червен сигнал-забраняващ преминаването на ППС, се установяват по безспорен начин. С тези си действия същият е осъществил административно нарушение по чл.6, т.1 от ЗДвП. От съдържанието на оспореното

наказателно постановление е видно, че е изписано словесно точно в какво се е състояло нарушението на жалбоподателя, което покрива изцяло състава на чл. чл.6, т.1 от ЗДвП. Разпоредбата на чл.183, ал.5, т.1 ЗДвП предвижда, че се наказва се глоба 100 лв. водач, който преминава при сигнал на светофара, който не разрешава преминаването; т.е. не съобразява с поведението си със светлинните сигнали /чл.6, т.1 ЗДвП/. Действително, както се сочи в касационната жалба, конкретното значение на червения сигнал на светофара е уредено в Правилника за прилагане на ЗДвП – чл.37, ал.7, т.1, към който към момента на извършване на нарушението и към настоящия момент препраща и чл.7, т.1, б.“б“ от Наредба № 17 от 23.07.2001 г. за регулиране на движението по пътищата със светлинни сигнали. В чл.37, ал.7, т.1 от ППЗДвП, е предвидено, че червена светлина на светофара означава "Преминаването е забранено". Водачите на пътни превозни средства не трябва да преминават "стоп-линията" или, ако няма такава, да преминават линията, на която е поставен светофарът; когато светофарът е поставен в средата на кръстовището, водачите не трябва да навлизат в кръстовището или на пешеходната пътека. Горната разпоредба детайлизира обективната страна и в частност изпълнителното деяние на административното нарушение по чл.183, ал.5, т.1 ЗДвП. Но и така изложената в АУАН и в НП фактическа обстановка и правна квалификация в достатъчна степен внася яснота относно признаците на нарушението от обективна страна и на нарушената норма, с оглед което касаторът е имал възможност да организира защитата си. Т.е. не е налице съществено нарушение, което може да обоснове незаконосъобразност на НП на самостоятелно основание.

Не се споделят и доводите за неяснота досежно разпоредбите, които се твърди, че са нарушени, предвид изписването само на абревиатурата на нормативния акт.

Действително, в АУАН и оспореното наказателно постановление наименованието на Закона за движение по пътищата е изписано съкратено. Абревиатурата на Закона за движение по пътищата е една от най-често разпространените законови абревиатури и изписването само на съкращението на закона, чиито разпоредби са нарушени, вместо пълното му заглавие, не води до неяснота за наказаното лице какво нарушение му е вменено да е извършил и не представлява процесуално нарушение при издаване на наказателното постановление. Както в АУАН, така и в НП е обективизирано достатъчно подробно описание на нарушението, което позволява да се направи извод за административното обвинение. В хода на административнонаказателното производство не са наведени доводи и ангажирани доказателства, че привлеченото към отговорност лице не разбира какво нарушение му е вменено. Същият не направил възражения в тази насока при връчване на АУАН, а подробните писмените възражения относно наредбата на правилата за движение по пътищата водят до извода, че разбира от който нормативен акт е нарушената разпоредба, още повече, че като правоспособен водач на МПС следва да познава нормите на Закона за движение по пътищата като текстово съдържание. Жалбоподателят е упражнил своевременно правото си да атакува издаденото наказателно постановление, като е изложил подробни аргументи, свързани с конкретните разпоредби на закона, чието наименование в оспорения от него акт, е изписано чрез абревиатура. Нещо повече, във възражението относно АУАН /л.11 от НАХД 9849/22г. по описа на СРС/, Х. също е използвал абревиатура по отношение на Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), изложил е конкретни и подробни възражения и е цитирал в пълнота текстове от Закона за движение по пътищата, поради което настоящият

състав прави извода, че е наясно със значението на използваното от административнонаказващия орган съкращение.

Неоснователно се явява и възражението, касаещо посочването на различен размер на наложената санкция в диспозитива на процесното съдебно решение. Размера на глобата е разписан с фиксирана сума в правилно определената от административнонаказващия орган санкционна норма, поради което чисто техническото изписване на друг размер от състава на районният съд е несъществено нарушение.

Предвид горното, настоящият касационен състав намира, че решението на СРС, е правилно, постановено в съответствие с материалния закон и като такова следва да бъде оставено в сила.

Разноски пред настоящата инстанция не са претендирани, следователно не следва да бъдат присъждани.

Мотивиран от горното на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, XIX касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4139 от 03.11.2022г., постановено по НАХД № 9849/2022 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 129-и състав

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.